Dne 13.8.09 sem sprejel skupino »levov« s katero sem se isti dan seznanil na avtobusu.

- Na počivališču Lom so me raznorazni vzgojitelji opozarjali na nekatere posameznike – problematične fante (še posebej na enega, ki naj bi bil neobvladljiv že leta 2008). Pedagoška vodja je tudi povedala, da je zadovoljna, da ima starejša ter izkušena oseba tako zahtevno skupino. (Se pravi, da se je že v naprej vedelo, da imam problematično skupino).
- V Punatu do večera ni bilo večjih težav, razen povečane glasnosti in poguma.
- Zvečer smo odšli v mesto. Posamezniki so izrazili željo, da odidejo vsak po svoje ter da jim je bilo to dovoljeno početi že lansko leto. Kljub obrazložitvi, da moramo ostati v skupini so vztrajali, sedli na pločnik (štrajk z izgovorom bolečega gležnja, utrujenosti, odvezanih vezalk,…) ter pričeli s petjem navijaških pesmi Viol. Ker ni bilo mogoče poti nadaljevati, smo se vrnili v objekt.
- Naslednji dan smo vstali in ko bi morali imeti obvezno telesno vzgojo po pravilniku, je prišlo do podobnega primera, saj se je eden od treh spomnil, da tisti dan pa nebi telovadil (tako, da so se skoraj vsi posedli in niso več upoštevali opozoril in ničesar podobnega. Isti in naslednji dan sem o vseh teh in drugih problemih takoj obvestil pedagoško vodstvo in predlagal ukrep selitve vsaj dveh v druge skupine z resnim vzgojiteljem. Gospa pedagoška (v nadaljnem besedilu PV mi je pojasnila, da so to otroci, ki jih je potrebno razumet, le veliko opozarjat, se z njimi pogovarjat, da bi z njimi imeli delavnice ipd). Sam sem z vsakim posameznikom iz svoje skupine opravil razgovore, vendar brez uspeha. Opozorila iz moje strani pedagoškemu vodstvu so torej šla v nič, saj me niso jemali resno. Ponovno sem jih opozoril, da zaradi tega vsega trpi celotna skupina in je potrebno takoj ukrepat, sicer zadeva lahko uide z vajeti, vendar mi je tedaj bilo pojasnjeno, naj si sam poiščem vzgojitelja za ta dva fanta, ki bi ju hotel vzet. Tako sem bil prepuščen sam sebi. Poskušal sem najti kakšnega, vendar je le eden od vzgojiteljev bil pripravljen. Da sem večkrat opozarjal PV lahko pritrdi tudi kar nekaj vzgojiteljev, ki so bili prisotni. Verjetno sem tedaj, drugi ali tretji dan tudi naredil največjo napako, saj nisem spakiral kovčkov. Zadržalo me je le to, ker nisem hotel pustiti na cedilu ostalih »pridnih« fantov, pa tudi za ostale tri sem še videl nekaj upanja.
- V naslednjih dneh sem z izrednim trudom, tudi večkratnim ponižajem samega sebe, preslišanjem določenih opazk, prošnjami posameznikom, prepričevanjem in požiranju cmokov le uspel nekako vzpostaviti zaupanje fantov do mene (tudi problematičnih) ter vsaj osnovni minimalni red. Letovanje se je počasi spremenilo v normalno, skoraj lepo.Tukaj bi rad pripomnil tudi »nagajanje« določenih učiteljev med nočnim počitkom, saj so fante nadlegovali tudi, ko le ti niso motili okolice (v dogovoru in z mojim dovoljenjem je bilo vse v okviru sobne glasnosti).
- Prvih šest dni je potekalo iz moje strani brez problemov, (sobna glasnost) in vse je bilo v mejah normale tudi v času dnevnega počitka vendar so konstantno za vse krivili mojo skupino ali skupino Dejana Čegovnika (klovni) za kar je bilo storjeno in kar ne. Velikokrat so se tudi drugi otroci izdajali za »leve« ali »klovne«. Ne opravičujem svoje skupine, ki sem jo redno miril, vendar stvari so se pričele »kuhati« (kot, da bi nekdo hotel nekatere moje fante, ki so bili sedaj v mejah normale poslati domov. Nekateri so mi celo ponujali argumente, samo da se jih bolj očrni).
- Malo večji nemir se je začel nekje na sredini letovanja (vročinski val). Otroci so dobili moje dovoljenje, da se lahko zadržujejo v senci pod streho, kjer ni bilo tako vroče (pihal je celo rahel osvežujoč vetrič), kjer so se lahko v miru pogovarjali ali igrali karte. Nakar smo dobili direktivno od PV, da morajo otroci vsi v sobe in na postelje. Soba je bila mimogrede v tem primertu zadušljiva. Pedagoška vodja je hodila iz sobe v sobo in preverjala situacijo. Je bil to morda razumljiv ukrep? Presodite sami. V

trenutku je šel v nič moj celotni trud, saj so se začela »nagajanja« s strani pozameznikov moje skupine in tudi ostalih skupin (vsak vzgojitelj bo vedel za svojo), tudi na plaži. Krona vsega je bil skok fanta iz moje skupine s krova ladje tik pred pristankom na pomol. PV je takrat izdala navodila, po katerih bi moral vsak vzgojitelj za vsakega otroka napisati napake, opozorila, ki jih ne upoštevajo... S strani nekaterih vzgojiteljev so se tedaj začeli pritiski name, mi ponujali argumente za odstranitev otrok iz Punata in tako sem napisal za svoje tri problematične od prvega dneva vse. Po pričevanju pomočnika PV, sem bil edini vzgojitelj, ki je napisal zapisnik, pa čeprav se je tudi v ostalih starejših skupinah v paviljonu A, predvsem z dekliško sestavo marsikaj negativnega dogajalo.

- Nedelja. Fant iz moje skupine ter fant iz skupine »Zmajev« (poleg mojih dveh poslan isti dan domov) sta v času dnevnega počitka zamaskirana ter s kapami na glavi (hec ali ne) strašila manjše in jim jemala verižice. S skupino vzgojiteljev smo takoj ukrepali, vrnili verižice in ostalo lastnino. Ta fant je kasneje tudi sprožil incident napada na pom. PV (neopravičeno) in nered v sobi upravnika (čemur pa nisem bil prisoten in ne morem komentirati). Zaradi tega so poslali domov tri fante in je nastal vsesplošen revolt. Tudi če bi se v tem primeru pravočasno in pravilno ukrepalo (ne tik pred večerjo) ko se je večina otrok vračala s plaže, ne bi prišlo do tega. Večerja tega dne je minila brezvoljno …. Za vse vzgojitelje in otroke.
- V ponedeljek 24.8. je vladala vsesplošna apatija nas vzgojiteljev in otrok. Bilo je umirjeno, zamišljeno, zakrbljeno,… vsi so delali vse brez opozoril, nasprotovanj ali česa podobnega. Na jutranjem sestanku vzgojiteljev ob 08.30 nam je bilo pojasnjeno, da gredo vsi razen treh skupin na plažo. Mi z ostalimi »problematičnimi« pa smo imeli dodaten sestanek, kjer nam je PV povedala, da prihaja iz Maribora avtobus, ki bo odpeljal tri skupine (dežurni krivci), tudi pridne otroke. Nekateri smo bili šokirani, pretreseni Večkrat smo opozorili PV in kasneje tudi doktorja (v tem primeru je hotel sodelovati kot podpredsednik RK SLO) , ki ni odstopil in skorigiral svoje zahteve, pa (bi jo moral!!), če bi 10 dni preživel 24 ur na dan z otroki, predvsem tistimi, ki so prišli v Punat z namenom se lepo imeti na morju, uživati svež zrak, spoznavat nova poznanstva, prijateljstva… Najlažje zdirigirati ukrep iz pisarne ali MB. Kako sedaj razložiti nedolžnim pridnim otrokom ta brezsrčen ukrep, če ga nisem znal niti sam sebi? Prepričevanja in prošnje podpresedniku in PV na žalost niso zalegla.
- Z otroki smo moralii na plažo in biti o odločitvi tiho. Apatija, ki se je ne da skriti, predvsem pa ne pred otroci, ki so posumili, da se nekaj pripravlja.
- Kosilo. Od sedmih jemo samo trije. Hitro po kosilu gredo vsi ostali na plažo ali v mesto, le tri skupine ostanemo. Slaba novica se je hitro razvedela. Kako se je razvedelo ne bi vedel povedati. Nastala je vsesplošna zmešnjava (govorim o svoji skupini). Podivljali so tufi tisti pridni – nedolžni. Pričelo se je bruhanje, jok, preklinjanje, norenje – to se ne da opisati! Po telefonu so poskušali razložiti staršem vzrok, ki ga še sam nisem vedel. Vzgojiteljica Mojca, ki mi jih je pomagala mirit je tudi sama jokala z njimi, sam sem imel cmok v grlu ter nisem verjel kar sem videl in doživljal prvič v življenju. Če bi se že v Mariboru naredila selekcija (govorim o otroku, ki ne bi smel biti v Punatu) in bi se takoj prve dni potegile poteze na katere sem ves čas opozarjal, do tega ne bi prišlo.
- Pripominjam pa, da se v času do zadnjega ukrepa(odločitev da gredo kompletne tri skupine domov ni uničeval inventar, kot bi to nekdo rad prikazal v opravičilo, saj se je to dogajalo v 4. izmeni po pričevanju čistilk, vzdrževalcev in strežnega osebja. Sam sem imel ob prihodu na letovanje le poškodovana vrata na katera sem takoj opozoril.
- Kar se tiče ostalih zadev. V desetih dneh nisem spregovoril niti ene same žaljive besede otrokom, čeprav sem bil večrat izzvan. Bil sem na samo enem izhodu po

predhodnem preverjanju, če je v sobi vse mirno in zaprosilu vzg. Mojci naj še dodatno popazi na red v sobi in imam popolnoma mirno vest, saj smo ves čas z vzgojitelji srednjih let (pomočnik pedagoškega vodje in ostalimi (po potrebi bodo tudi to potrdili) sedeli pred vhodom v A paviljon in nadzorovali ter po potrebi tudi ukrepali, a zgleda premalo.

Tik pred samim odhodom avtobusa sem opazil otožne obraze strežnega osebja, kuharic, čistilk in nekaterih vzgojiteljev. Opazil pa sem tudi zakrbljenost na obrazih nekateri vplivnih, odgovornih za ta nerazumljiv ukrep. Morda se še sedaj sprašujejo zakaj niso pravočasno potegnili prave poteze, na katere sem ves čas že od samega začetka opozarjal. Tega seveda ne bodo na vzven nikoli priznali. Kaj v samemu sebi? Nekdo se bo moral vprašati in nekomu odgovoriti. Zakaj tudi pridni in povsem v tem primeru nedolžni otroci?! Sicer pa bodimo vsi skupaj odkriti – vedno »kratko potegnejo« nedolžni, pošteni…

Maribor, dne 25.08.2009

Boris Karba – vzgojitelj »levov«

P.S.: V medijih se sedaj sicer pojavljajo raznorazne izjave nekaterih akterjev. Upam, da bo vsak prikazal realno sliko kot jaz in ne reševal samo samega sebe. Nobenega ne obtožujem, še najmanj pa RK, toda o določenih stvareh ali dolgoletnih šablonah bi bilo potrebno razmisliti, verjetno pa najprej o znižanju starostni kategorij letujočih otrok in izboru res rosno mladih vzgojiteljev, kateri bi v Punatu sami potrebovali vzgojitelja.

P.P.S.: Z dnem 02.09.2009

Glede na raznorazne neresnične in nerealne izjave v tiskanih in ostalih medijih prosim, da se seznanite z realnim stanjem, ki je vladalo od 13.08.09 do ponedeljka 24.08.09 na letovanju 5. izmene v Punatu. Še enkrat izjavljam in za tem tudi trdno stojim, da v tem času ni bilo nobenega namernega uničevanja inventarja, oziroma kraje po trgovinah, kot bi to radi nekateri prikazali, ker bi v tem primeru nekdo (pedagoško vodstvo) na rednih jutranjih sestankih vsaj omenil. Trdno sem prepričan, da realno sliko lahko da le nekdo, ki je s temi otroki preživel 24 ur na dan. Pa ne da bi te otroke branil. Še več, kot sem že zgoraj omenil. Ob pravočasnih milejših ukrepih do tega ne bi prišlo.